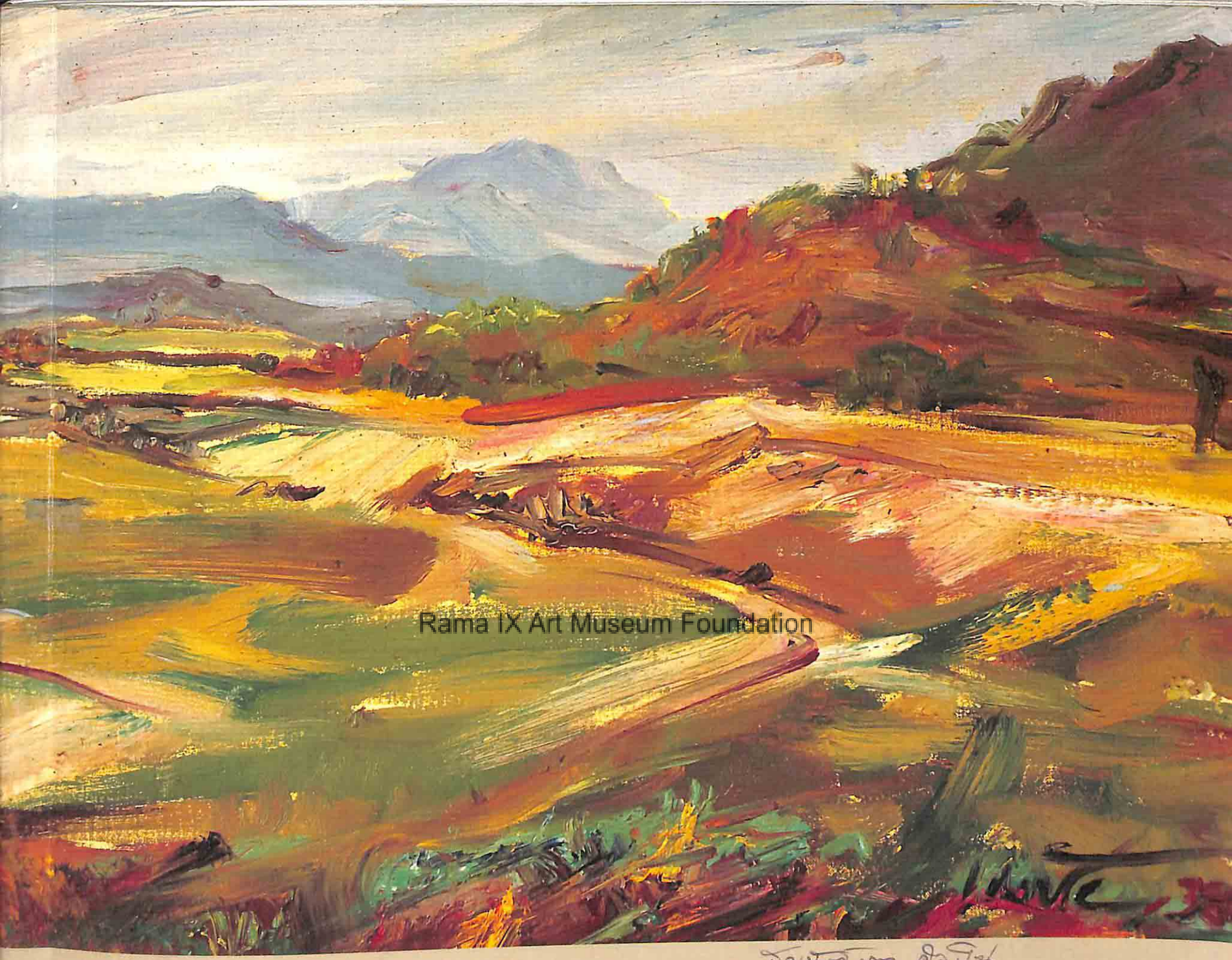

Rama IX Art Museum Foundation

สัมปรายของศิลปิน

Thai Impressionist by Ekachai Luadsoongnern

เอกชัย ลวดสูงเนิน

วันที่ 14-31 มีนาคม พ.ศ. 2539 ณ โรงแรมมณเฑียร ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ

B-CAT-2-0329-1996
SOL-0471-03-1996

Rama IX Art Museum Foundation

ใต้ร่มธงไทยเราจะไปให้สุดขอบฟ้า

ความหวังของไทย คงไม่มีอะไรยิ่งใหญ่เกินกว่า เห็นคนไทยก้าวสู่การแข่งขันในตลาดการค้าสากลทัดเทียมกับอารยประเทศ กลุ่มชินวัตร กลุ่มบริษัทของคนไทย ผู้ให้บริการด้านการสื่อสารโทรคมนาคม ดำเนินธุรกิจการสื่อสารภายในประเทศด้วยประสบการณ์และพร้อมในทุกด้าน วันนี้ ถูกรับเลือกให้เป็นผู้ร่วมทุน ติดตั้ง พัฒนาระบบโทรคมนาคมพื้นฐาน ให้กับหลายประเทศในภูมิภาค จากที่เคยถูกขาดเฉพาะกลุ่มบริษัทตะวันตก เพียงก้าวแรกของการเริ่มต้นแต่ก็เป็นก้าวแห่งความมุ่งมั่นที่พร้อมเป็นแรงใจให้คนไทย ก้าวสู่การแข่งขันอย่างเชื่อมั่น เพื่อเมืองไทยของเรา เพื่อความภูมิใจของคนไทย...ทุกคน

กลุ่มชินวัตร

สื่อสารเพื่อความเป็นหนึ่งที่ดีขึ้นของคนไทย

Rama IX Art Museum Foundation

มูลนิธิ
หอศิลปะแห่งชีวิตรัชกาลที่ ๙
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

Rama IX Art Museum Foundation

นิทรรศการภาพเขียน

Thai Impressionist

ของ

เอกชัย ลวดสูงเนิน

ชุด

"ความประทับใจที่ไม่เคยเปลี่ยน"

วันที่ 14-31 มีนาคม พ.ศ. 2539 ณ โรงแรมมณเฑียร ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ

Rama IX Art Museum Foundation

สนับสนุนโดย

มติชน

โดยความร่วมมือของ

THE MONTIEN HOTEL
BANGKOK

Rama IX Art Museum Foundation

"แด่แม่...ผู้เป็นตัวอย่างของคนสู้งานหนัก
ผู้เป็นตัวอย่างของความอดทนทั้งกายและจิตใจ"

ศิลปินหนุ่มจากภูเวียง
ผู้มั่นคงและแน่วแน่ในอิมเพรสชันนิสต์

เอกชัย ลวดสูงเนิน คือศิลปินรุ่นใหม่ที่มั่นคงและแน่วแน่ในงานแนวประทับใจ **(Impressionism)** ด้วยผลงานที่โดดเด่นแจ่มชัดและต่อเนื่องที่สุดในปัจจุบัน

ศิลปะแนวประทับใจอันสืบความคิดมาจากลัทธิสัจนิยม **(Realism)**

สภาพภูมิทัศน์ สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตประจำวันของผู้คนที่ปรากฏแก่สายตา เป็นความจริงที่ทรงคุณค่าต่อแนวคิดงานเขียนของเอกชัย ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นความสำคัญยิ่งกว่าความงามที่ผุดพรายจากจินตนาการส่วนตัวของศิลปิน

Rama IX Art Museum Foundation

กว่าสิบปีที่ผ่านมา ศิลปินหนุ่มจากภูเวียง เมืองขอนแก่นยังคงมุ่งมั่นสร้างงานในแนวประทับใจที่เขาดื่มด่ำและไหลลึกเข้าไปอย่างแนบแน่น วันคืนเก่า ๆ ที่สองมือหอบหิ้วอุปกรณ์เขียนภาพและสองเท้าที่ย่างก้าวเข้าหาธรรมชาติทุกหนแห่ง สู่การปรับเปลี่ยนพาหนะนำทางชนิดใหม่จากจักรยาน แล้วเป็นมอเตอร์ไซค์ เอกชัยยังคงผสานอารมณ์เข้ากับธรรมชาติอย่างแนบเนียนโดยสีสันแห่งอิมเพรสชันนิสม์

ณ เบื้องหน้าของความงามแห่งธรรมชาติ เอกชัยจะเก็บภาพประทับใจอย่างรวดเร็ว ฉับพลัน มือที่สานสัมพันธ์กับใจทำงานอย่างคล่องแคล่วว่องไว สะบัดระบาย แตะ แต้ม ป้าย ขีด ขูด หรือจุดด้วยสีสันที่แม่นยำ บันทึกความแปรเปลี่ยนไหวพลิ้วของแสงสีและอารมณ์ที่ไหววาบทุกนาที อันเป็นการเข้าถึงสภาวะแห่งความเคลื่อนไหว

นี่คือจุดเด่นในผลงานของเอกชัย ลวดสูงเนิน

นับแต่เข้าเรียนที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา อุบลราชธานี จนจบการศึกษาศิลปบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยศิลปากร และก้าวสู่อาชีพศิลปินอิสระอย่างแน่วแน่ เอกชัยได้แสดงผลงานสู่สาธารณะอย่างต่อเนื่องเสมอมา ก่อนจะเงียบนิ่งจากหน้าศิลปะเมื่อ ๔ ปีก่อน

๔ ปีที่ร้างไป เขาขับรถจี๊ปคู่ใจกายทะยานแสวงหาความประทับใจอย่างไม่เปลี่ยนแปลง งานชิ้นแล้วชิ้นเล่าผลิตออกมาอย่างต่อเนื่องไม่ผิดแต่กาลก่อน อุดมคติและทัศนคติสุขนิยมในตัวของเขาถูกถ่ายทอดออกมา ความรื่นรมย์หรรษายังคงเปี่ยมในงานชิ้นต่าง ๆ ของเขา

งานของเอกชัยจึงมอบความสบาย ความอิ่มเอมใจแก่ผู้ชมอย่างยิ่ง สื่อสัมพันธ์โยงใยระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติได้งดงาม โดยมีบรรยากาศแห่งสีสันเป็นตัวกำหนดมิติใกล้ไกลลึกตื้นนำพาด้วยสีอย่างเชี่ยวชาญ เป็นผลงานที่หลุดพ้นสภาวะภายนอกของมนุษย์ มิได้ชี้นำสั่งสอนศีลธรรมจรรยาใด ๆ ไม่ได้เจือปนด้วยการเมือง หากเป็นการผสานอารมณ์กับความงามของธรรมชาติอย่างแท้จริง

ผลงานภาพเขียนสีน้ำมัน ๑๒๐ ชิ้นและประติมากรรมสลักหินอีก ๓๐ ชิ้น จึงเป็นความภาคภูมิใจอีกครั้งของเอกชัยที่จะนำเสนอสู่สาธารณะในระหว่างวันที่ ๑๔ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๙ นี้ ที่โรงแรมมณเฑียร ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ

เอกชัย ลวดสูงเนิน *ได้พิสูจน์ตัวเองบนถนนศิลปะอย่างเด็ดเดี่ยว ด้วยศรัทธาและไม่ย่อท้อ เป็นแบบอย่างและกำลังใจแก่คนรุ่นต่อไปที่จะก้าวเข้ามาทำงานศิลปะในแนวนี้*

ศิลปะแนวอิมเพรสชันนิสม์ที่ท้าทาย

ศิลปินดอกไม้ – เอกชัย ลวดสูงเนิน

'รงค์ วงษ์สวรรค์

1

ผู้ชายเรียนรู้จากป่าและดอกไม้

นก แมลง และผืนดิน
ราคะ และ ความรัก
และความหวงแหนชีวิต
เพลงกีตาร์บรรเลง
วิถีแห่งความรักมิเป็นอื่นนอกจากความสวย

2

ลมเดินทางมาบนถนนอากาศ

ก้อนหินเป็นความเงียบ
หินปูน หินทราย หินชนวน หินกาบ
หินปลี หินอัคนี
รูปโฉมผิดแผกกันแต่เป็นความเงียบเฉกกัน
ในความเงียบนั้นบันทึกว่า
อากาศไม่ใช่ความว่างเปล่า
แต่โอบอุ้มลออละอองของไนโทรเจ็น
อ็อกซิเจน
ไฮโดรเจ็น
คาร์บ็อนไดอ็อกไซด์
อาร์ก็อน
นิอ็อน
ฮีเลียม
ฯลฯ โปรยและปลิวโดยไม่ปรากฏในสายตา
การเดินทางของลมผ่านผิวกายของโลกนั้น
นุ่มนวล
และกราดเกรี้ยว (แปรปรวน)
รำพึงของลมกวัดไกวใบไม้
กรรโชกของลมบาดหินเป็นรอยแผลงดงาม
งดงามราวผลงานของประติมากรผู้สามารถ
จำแลงรูปโฉมแห่งแร่ธาตุ
ดวงอาทิตย์กำเนิดระบบแสงและความร้อน
แรงงานและชีวิต
ทอทาบรังสีในมณฑลราวไกลในเวลากลางวัน
ดวงจันทรเป็นความมืดสะท้อนความอำไพ
ของดวงอาทิตย์สาดโลกในเวลากลางคืน
แสงนวลเอิบอาบเต็มวงนั้นสว่างเพียง 1 ใน
650,000 ส่วนของดวงอาทิตย์
และราว 1 ใน 10 ส่วนเท่านั้นสะท้อนมา
แมลงกรีดปีก (ดนตรี)
ปลาโผงโผบนผิวน้ำ (อุทาน)
ดอกไม้สยายกลีบ (ผลิบาน)
คนหมักส่าต้มเหล้าในป่า และฝูงหนอน
ล้วนชื่นชมแสงจันทร
ปวงสัตว์และปวงคนพ่ายแพ้ฤทธิ์ดำฤษณา
พากันเชิญแสงจันทรรับรู้ถึงการสังวาสเพื่อสืบสาย
สกุล
ก้านกิ่งของต้นไม้ปลิดปลิวใบหมองหม่นแต่
งดงามในแสงจันทรราวสีเงินยวงเหลวละลายในเบ้า
แห่งอากาศ
กวีรำพึงถึงโลกียสุขของการเดินบนอากาศ
แต่ลมเป็นเจ้าของถนนสายนั้น
ถนนอากาศ
ใครในโลกไม่สามารถอ่านความคิดของดิน
น้ำ ลม ไฟ
และแม้แต่มุนีแห่งป่าคอนกรีทผู้ยโสว่าเจน
จบในโลกธาตุ
เขา (กวี) ควานหาก้อนหินเขี้ยงลงในโตรกเหว
ฝังความว่างเปล่าลงในความว่างเปล่าแห่ง
ปัญญา

3

นกไม่มีขนและไม่มีปีก...นกนั้นไม่บิน...

บางเวลาและบางช่วงชีวิตเป็นอย่างนั้น
ลมและอำนาจของความโกรธเกรี้ยวกลาย
เป็นพายุสามารถลดน้ำหนักของคนเบากว่าปุยนุ่น
น้ำหนักของอัตตา
(และ) นี้ไม่ใช่ปรัชญา
นกสลัดขนหล่นลงจากอากาศ
ขนนั้นน้ำหนักเบากว่าจงอยปากหรือเล็บ
ตีนของหล่อน (นก)
หล่นลงกระทบผืนดินอย่างแผ่วบาง
แต่ถ้าหล่นลงบนหยดน้ำค้างแฝงกลีบดอก
ไม้ที่บอบบางกว่า
หยดน้ำค้างนั้นคงรู้สึกเจ็บปวดรวดร้าว
และแตกสลายทันทีก่อนโดนลิ้นของแดด
เลียระเหย
นกบินต่อไปเหนือกว่าภูเขาซึ่งไม่เคยสูงกว่า
ปีกของนก
เหนือกว่าดอกไม้และเรณู

4

FLOWERS : the sweetest things that GOD ever made and forget to put a soul into...

ธรรมกถึก **Henry Ward Beecher** เทศนา
ฝากไว้อย่างนั้น

คงมิเป็นการอาจเอื้อมหาก 'รงค์ วงษ์สวรรค์
ขออนุญาตรำพึงว่า เอกชัย ลวดสูงเนิน ขอรับ
ภาระเป็นผู้สวมสอดวิญญาณให้กับความน่ารักซึ่ง
พระเบื้องบนทรงเผลอไผล และโดยโยนิโสมนสิการ

Rama IX Art Museum Foundation

เอกชัย ลวดสูงเนิน

Rama IX Art Museum Foundation

● **เอกชัย** ชนะหนึ่งนั้น โดยนัย นามนอ
ลวด ฝากลายฝังใจ จ่อเข้า
สูง ส่งศักดิ์เกรียงไกร อนาคต
เนิน สวาทมิอาจเคล้า ขลุกเคล้นคลึงเสมอ ฯ

ขรรค์ชัย บุนปาน

เอกชัย ลวดสูงเนิน
ศิลปินไทยไร้สังกัด

Rama IX Art Museum Foundation

ศิลปินเมืองไทยเป็นชนกลุ่มน้อยที่ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อตัวเอง เป็นกลุ่มเล็กเล็กที่ต้องทำงานทุกอย่างเอง ศิลปินที่ว่านี้หมายถึงคนเขียนรูป ช่างเขียนรูป จิตรกร ชนกลุ่มนี้ไม่มีผู้จัดการ ไม่มีสังกัด เป็นอิสระต่อตัวเองและผู้อื่น

สร้างสรรค์งานศิลปะออกมาแล้ว ต้องจัดการแสดงเอง ขายรูปเอง นำเสนอตัวเองต่อสาธารณะ หากใครไม่ทำดังนี้ ก็จะเป็นศิลปินที่เงียบเหงาเปล่าเปลี่ยว ทำงานไปแล้วก็เก็บเอาไว้ดู หรือมีคนสนใจก็เพียงไม่กี่คน

แต่ถ้าสามารถนำเสนอตัวเองได้ดี นำเสนองานของตัวเองได้ตรงเป้าหมาย ก็จะเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียง ทั้งทางการพูดและการเขียนรูปไปพร้อมกัน ศิลปินที่เงียบเงียบจะเป็นศิลปินที่ไม่โด่งดัง

เอกชัย ลวดสูงเนิน ก็เป็นศิลปินในชุมชนกลุ่มน้อย ที่ต้องนำเสนอผลงานของตัวเอง ด้วยการจัดการทุกอย่างเอง เขียนรูป ใส่กรอบ ติดต่อผู้สนับสนุน หาสถานที่ ตีพิมพ์สูจิบัตร เขียนข่าวส่งสื่อมวลชน และหาเพื่อนฝูงมาช่วยกันอีกหลายสิบคน

ผลงานแสดงของเขาตั้งแต่ครั้งแรกเมื่อสมัยที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากรมา ก็เริ่มต้นด้วยวิธีการของศิลปินไทย ผมจำได้ว่าเขาขายรูปได้พอเอาเงินนั้นไปเขียนรูปต่อ และย้อนกลับมาแสดงอีกครั้งในปีต่อมา เขาดำเนินชีวิตเป็นศิลปินโดยไม่ยอมเข้าทำงานประจำที่ไหน พาตัวเองไปเขียนรูปตามป่าเขาลำเนาไพร ไปบันทึกความงามแห่งธรรมชาติ ค้นหาตัวเอง ค้นหาความหมาย ค้นหารูปแบบ

จนถึงวันนี้ เขาก็ยังเป็นศิลปินไทยที่ต้องทำงานทุกอย่างด้วยตัวเอง และยืนหยัดที่จะเป็นศิลปินอิมเพรสชั่นนิสม์ งานของเขาจะชัดเจนทั้งรูปแบบและเนื้อหา ความประทับใจที่เขาใส่ลงไปบนรูปเขียน แม้จะยังขาดบางสิ่งบางอย่างไปบ้าง แต่ความงามแห่งสีสัน ความงามของแสง ความงามของธรรมชาติที่ถ่ายถอนมาถ่ายทอดลงเป็นรูปเกิดความประทับใจได้อย่างน่าชื่นชม

เขาจะไปได้ไกลเพียงไหน แนวทางของเขาจะแจ่มชัดเพียงใด นี่ย่อมขึ้นอยู่กับตัวเขาเอง ถึงวันนั้น หวังว่าเขาจะเป็นศิลปินของสากลมากกว่าที่จะเป็นศิลปินไทย